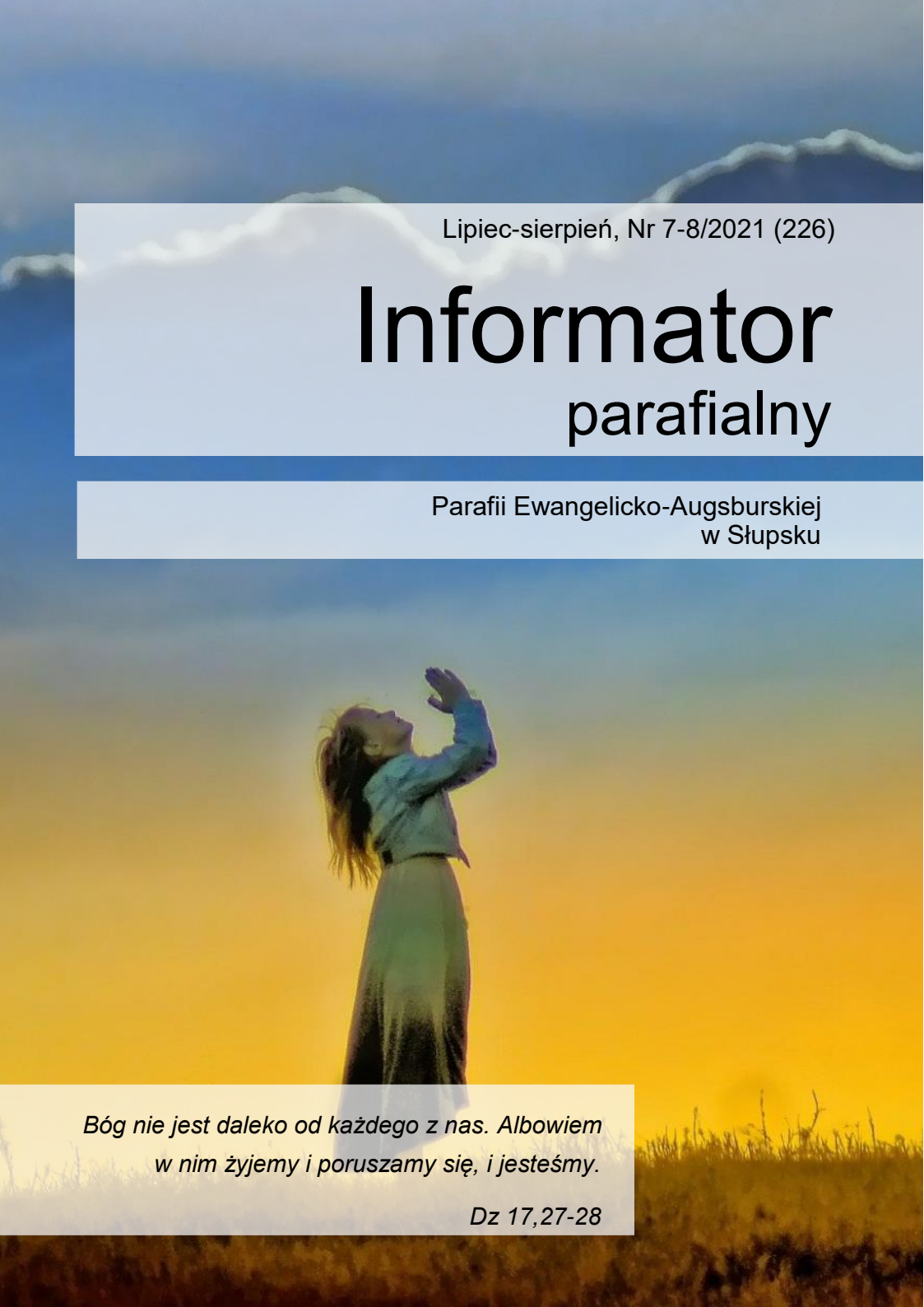

A woman with long hair, wearing a long, light-colored dress, stands in a field of tall grass. She is looking upwards with her hands raised, reaching towards the sky. The sky is a mix of blue and orange, suggesting a sunset or sunrise. The overall mood is one of awe and connection with nature.

Lipiec-sierpień, Nr 7-8/2021 (226)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

*Bóg nie jest daleko od każdego z nas. Albowiem
w nim żyjemy i poruszamy się, i jesteśmy.*

Dz 17,27-28

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL **25160014621816836860000001**

KOD SWIFT: PPABPLPK

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. 00 48 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. Wojska Polskiego 47

Kaplica w Głównicy: Głównica, ul. Kościuszki 9

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Słowo duszpasterza

ks. Wojciech Froehlich

Proboszcz parafii

w Słupsku

Bóg nie jest daleko od każdego z nas. Albowiem w nim żyjemy i poruszamy się, i jesteście.

Dz 17,27-28

Drodzy w Chrystusie!

Rozpoczęła się przerwa letnia w szkołach. Wielu z nas wybiera się na urlopy i rodzinny wypoczynek. Część z Was może spędzi okres urlopowy w domu, nadrabiając to, na co zawsze brakowało czasu.

Urlop i wypoczynek od codziennych zajęć zarówno tych zawodowych, jak i tych domowych, to konieczność, na którą Bóg wskazuje już na samym początku, w procesie powoływania do istnienia i porządkowania świata.

Siódmego dnia Bóg odpoczął. Jako Jego naśladowcy musimy pamiętać także o tym aspekcie naszego życia. Dlatego życzę wszystkim udanego i bezpiecznego wypoczynku, ale także szczęśliwego powrotu do domu.

Niech Ten, który jest naszym dobrym Ojcem czuwa nad każdym z nas i niech prowadzi nas po naszych wakacyjnych ścieżkach.

Łukasz, autor Dziejów Apostolskich, przypomina nam o tym, że Bóg jest i chce być blisko nas, chce wypełniać swoją obecnością nasze życie. Zawsze i wszędzie. On nie ma wakacji od bycia blisko człowieka.

Okres urlopowy to także nie czas na wzięcie sobie „wolnego” od Pana Boga i Kościoła, ale czas który możemy poświęcić na wzmacnianie naszej wiary i na poszukiwanie odpowiedzi na pytania z nią związane. To czas, w którym możemy zbliżyć się do Chrystusa poprzez czytanie Jego Ewangelii i doświadczanie Jego miłości do każdej i każdego człowieka. Wakacji w Bożej obecności Wam życzę!

Z modlitwą
Wasz Duszpasterz

Niezwykłe Słowo

[Jezus mówi:]

*Ja jestem całym alfabetem,
Początkiem i końcem,
Przyczyną i celem.*

Obj 22,13

Słowa zmartwychwstałego Jezusa, które kończą księgę Objawienia Jana, dają mi od dłuższego czasu wiele do myślenia.

Ta księga, chociaż kojarzy się głównie z budzącymi strach opisami przyszłości, ma w sobie bardzo ważne przesłanie co do przyszłości - to Bóg będzie miał ostatnie słowo! Mało tego, tym Słowem jest Jezus Chrystus, w nim jest ukryta tajemnica istnienia tego świata i tajemnica naszej obecności na tym świecie. To On jest odpowiedzią na nasze najgłębsze pytania, poszukiwania, tęsknoty, źródłem nadziei i szczęściem, których szukamy.

Wiele osób to wie, ale właśnie tu tkwi problem - to nie o wiedzę

ks. dr Grzegorz Olek
Wikariusz parafii w Gliwicach

chodzi. Współcześnie chrześcijaństwo jest przeintelektualizowane, pełne formułek, zasad i wiedzy, które nie przemieniły do głębi życia. Widzę to u siebie, słyszę to w rozmowach, odkrywam to prowadząc rekolekcje. Tak często brakuje głębi, przemiany codziennych postaw, zwrotów, wyborów i odruchów.

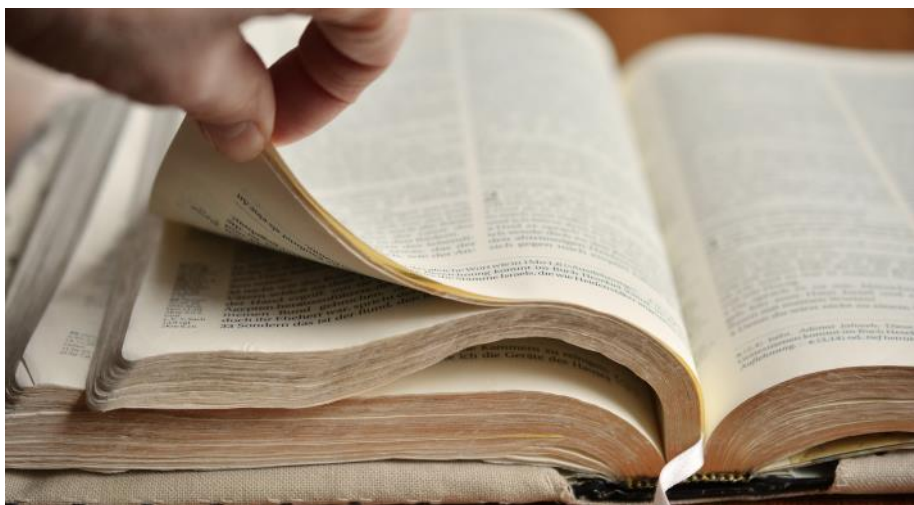
Coraz więcej ludzi, nie bez słuszności, pyta dzisiaj o autentyczność, także wiary chrześcijańskiej. Nierzadko rozczarowują się oni i wierzą w to, że w religiach Wschodu, ćwiczeniach uważności czy modnych praktykach okołoduchowych znajdą to, czego szukają. To wszystko, to jednak za

mało, bo szukają samego Boga - Chrystusa.

Jak jednak odkrywać tę głębię, jak pozwalać łasce coraz bardziej i bardziej i bardziej przenikać nasze życie? Nie znam prostej odpowiedzi. Ewangelie prowokują nas wezwaniami do wytrwałości, do szukania pomimo i wbrew wszystkiemu.

Boga i które czerpią z bogatej tradycji Kościoła Powszechnego.

Niedawno ukazała się po polsku bardzo ciekawa książka Petera Scazzero „Duchowość zdrowa emocjonalnie”. Książka, która wskazuje na to, jak dojrzewanie w różnych obszarach naszego życia współgra z duchowością, a jednocześnie jak łatwo duchowo ukry-

Od dłuższego czasu odkrywam się łę starych, tradycyjnych form chrześcijańskiego przeżywania wiary. Dlatego właśnie zająłem się prowadzeniem rekolekcji, które w ciszy zmuszają człowieka do intensywnego wsłuchania się w głos

wać swoją własną niedojrzałość, raniąc siebie i innych.

Fascynujące w słowach Jezusa z Księgi Objawienia dla mnie jest to, że to On sam jest tajemnicą wszechświata, a to znaczy, że zawsze zabraknie nam słów, pojęć, ob-

razów i sposobów wysłownienia tego, kim On jest.

Jeden z moich duchowych przewodników powiedział mi kiedyś słowa, które głęboko zapadły mi w pamięć - „tajemnicy nie da się zrozumieć ani pojąć, ale można w niej żyć”. I to jest właśnie sztuka duchowego życia, jak stwarzać przestrzeń do tego, aby Duch Święty wprowadzał nas w tajemnicę Jezusa Chrystusa, tego kim On jest i kim my jesteśmy w Nim.

Oczywiście fundamentalną rolę odgrywa Słowo Boże - czytane, powtarzane na głos, przeżywane (tradycja średniowieczna), medy-

towane, przyswajane. Pieśni, które prowadzą na głębię i pomimo wielokrotnego powtarzania, nie wyczerpują swojej głębi. Cisza i spotkanie z przyrodą, które tak kojąco działają na człowieka. Wreszcie dostrzeganie Bożej obecności w drugim człowieku, często widoczne dopiero wtedy kiedy sami jesteśmy skupieni i wyciszeni.

To moje życzenie, aby Jezus Chrystus jako tajemnica wszechświata i zarazem naszego życia, wprowadzał nas w głębię miłości, przestrzeń pokoju i potęgę nadziei. Amen.

Prośby modlitewne

Modlitwa, to wsparcie, którego potrzebują nie tylko duchowni i rady parafialne, ale cała wspólnota parafii, czyli wszyscy jej członkowie - od najmłodszych do najstarszych.

Prośby modlitewne:

- *o duchownych naszego Kościoła oraz o rady parafialne, jak również wszystkich zaangażowanych w dzieło diakonii i misji, by Duch Święty był obecny w zwiastowaniu Ewangelii słowem i czynem;*
- *o kraje szczególnie dotknięte przez epidemię COVID 19 ze względu na problemy gospodarcze, społeczne i polityczne, gdzie nawet zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych nie jest łatwe ani oczywiste;*
- *o dzieci i młodzież, oraz wszystkich, którzy rozpoczynają swoje wakacje i urlopy;*
- *o Tydzień Ewangelizacyjny, który przygotowany został przez Centrum Misji i Ewangelizacji*
- *o chrześcijan, którzy doświadczają wrogości i prześladowań za przyznawanie się do wiary;*
- *o chorych, samotnych, opuszczonych i o wszystkich, którzy przeżywają trudne momenty swojego życia;*
- *o osoby zagubione i poszukujące sensu życia;*
- *o tych, którzy znajdują się w żałobie;*
- *o nasze parafialne inicjatywy i projekty oraz wszystkich naszych partnerów, którzy pomagają nam w ich realizacji w szczególności o prace remontowe w Centrum Diakonii i Dialogu*
- *o ludzi wykluczonych społecznie oraz o wszystkich, którzy starają się przeciwdziałać temu wykluczeniu.*

Ewangelia - księga, przesłanie, wyznanie?

O „(E)ewangelii w Nowym Testamencie

Kiedy słyszymy albo napotykamy w tekście na słowo „Ewangelia” (lub „ewangelia”) możemy mieć cały szereg skojarzeń – z czterema księgami z kanonu Nowego Testamentu, z dobrą nowiną/wiadomością, z osobą Jezusa Chrystusa czy też z Kościołami ewangelickimi, ewangelicznymi i ewangelikalnymi, które od Ewangelii wywodzą swoją nazwę. W Nowym Testamencie napotkamy także na funkcję ewangelistów oraz na grecki czasownik *euangelizomai* – „głosić Ewangelię, ewangelizować”.

Kościół z wymienionych rodzin bywają ze sobą skłócone, co do rozumienia praktyki życia Ewangelią, cztery Ewangelie kanoniczne nieco się od siebie różnią, a „dobra nowina” wymaga szerszego wyjaśnienia zarówno jej charakteru, jak i treści.

1. Wyznanie

Nazwa naszego Kościoła bierze się

od rzeczownika „Ewangelia”, czym ona jednak jest? Odmieniana przez wszystkie przypadki w Piśmach Wyznaniowych Kościoła Luterńskiego, na kazaniach i w materiałach opisujących praktykę życia duchowego ewangelików, nie zawsze jest jednoznacznie rozumiana i zrozumiała.

Jeśli sięgniemy po słowniki języka polskiego, aby wyjaśnić jak należałoby rozumieć to pojęcie, będzie ono odniesione jednoznacznie do czterech Ewangelii kanonicznych i opisów nauki Jezusa tam zawartych, czasami do momentu mszy w którym Ewangelię się odczytuje lub symbolicznie na określenie zbioru zasad i nauk.

Przełom reformacyjny nie zrodził się jednak z odkrycia na nowo Ewangelii kanonicznych – były one od starożytności czytane na niedzielnych zgromadzeniach i komentowane, choć nie w językach narodowych. Rewolucja re-

formacyjna polegała na podkreśleniu na nowo treści Ewangelii według listów pawłowych, a więc czytania zarówno Ewangelii kanoicznych, jak i całej Biblii z tej perspektywy. Niosło to ze sobą daleko idące konsekwencje co do ro-

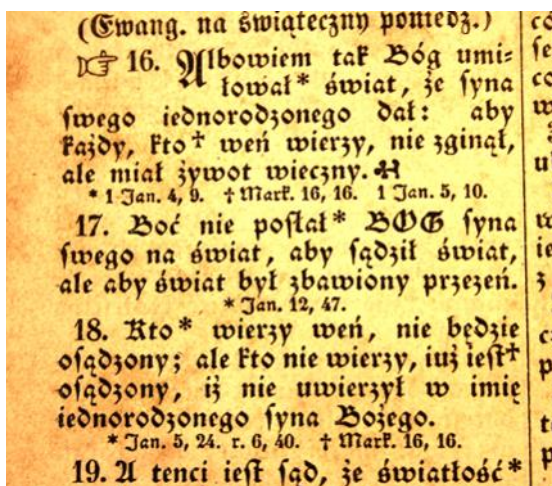
pawłowe dostarczyły tak mocnych impulsów dla ruchów reformacyjnych – są one najstarszymi pisanymi dokumentami chrześcijańskimi. Najstarszy jest najprawdopodobniej 1 list do Tesaloniczan, który mógł być napisany już

w 50-51 r. n.e. Dla porównania spisanie Ewangelii, utrwalających na piśmie ustny przekaz o życiu, działalności i nauczaniu Jezusa z Nazaretu, Chrystusa, datujemy na późne lata 60-90 n.e.

Zwłaszcza lektura listu do Rzymian i Galacjan wywarła na Lutrze i innych reformatorach szczególne wrażenie. Luter nazywał list do Galacjan „swoim liścikiem, swoją Kasią von Bo-

ra”, a Rzymian nazwał „chlebem powszednim duszy” i zalecał nie tylko czytać go codziennie, ale uczyć się także na pamięć!

Sięgnięcie do języka oryginalnego – greki hellenistycznej – pozwoliło na przededefiniowanie znanych pojęć takich jak grecka *metanoia*, która mogła być tłumaczona zamiast tradycyjnie przez „pokutę”

zumienia instytucji Kościoła, praktyk życia duchowego i relacji do codziennego życia. Reformacja w zakresie rozumienia Ewangelii oznaczała w tym wypadku impuls do uformowania na nowo całości kształtu życia religijnego i społecznego.

2. Przesłanie

Nie przypadkiem to właśnie listy

to przez „nawrócenie, przemianę umysłu, u/opamiętanie”. W swoich listach Apostoł Paweł Ewangelią nazywa treść głoszenia, którą jest zbawcze znaczenie śmierci Chrystusa i jego zmartwychwstania. Nie jest to opis ziemskiej działalności Jezusa z Nazaretu, tylko kerygmat (od greckiego *kerysso* – głosić), czyli to, co jest o Nim głoszone i co jest podstawową treścią wiary. Najkrócej przedstawia ją w 1 liście do Koryntian 15,1-6:

„Przypominam wam, bracia, Ewangelię, którą wam głosiłem, a którą przyjęliście i w której trwacie. Przez nią również dostępujecie zbawienia, jeśli zachowujecie ją tak, jak wam głosiłem, chyba że nadaremno uwierzyliście. Przekazałem wam bowiem na początku to, co i ja przejąłem, że zgodnie z Pismem Chrystus umarł za nasze grzechy, że został pogrzebany i trzeciego dnia wskrzeszony z martwych, zgodnie z Pismem, że ukazał się Piotrowi, potem dwunastu.” (wg Biblii ekumenicznej).

W listach do Rzymian i Galacjan Apostoł szczególnie mocno pod-

kreśla jedyność Ewangelii i broni jej przed warunkowaniem życia z Bogiem wypełnianiem nakazów Prawa. Boża sprawiedliwość, czyli treść Ewangelii o zbawczej śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa, jest według Pawła nie do pogodzenia z próbą usprawiedliwienia siebie wypełnianiem, skądinąd słusznych, nakazów Prawa (Rz 1,16-17). Apostoł walczy o jasną i zdecydowaną definicję Ewangelii jako podstawy życia duchowego, fundamentu, który nie może być niczym warunkowany. Ta Ewangelia przynosi wolność z niewoli grzechu, wiąże życie wierzącego z Chrystusem w duchowy sposób (m.in. Ga 2,19b-20 i Rz 6,1-11) i prowadzi do życia w miłości, która jest najdoskonalszym wypełnieniem Prawa (Rz 13,8-10). Właśnie w tym sensie jest to dobre przesłanie, dobra nowina.

Takie właśnie zrozumienie Ewangelii jako daru, łaski, na którą człowiek zasłużyć w żaden sposób nie może, legło u podstaw reformacyjnych dążeń do uformowania Kościoła na nowo. To dlatego jest

pisana dużą literą – z szacunku i dla podkreślenia jej znaczenia. Zgodnie z jej treścią nie było już miejsca na pośredników między Bogiem a ludźmi, skoro jest tylko Jeden pośrednik – Jezus Chrystus. To z takiego rozumienia Ewangelii bierze się nazwa naszego sposobu wyznawania wiary Po-wszechnego Kościoła.

3. Księga

W pierwotnym Kościele z biegiem czasu nasilała się potrzeba spisania przekazywanych ustnie opowieści o życiu, nauczaniu, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa. Tym samym powstał nowy gatunek literacki, który nazwano Ewangelią, która w narracyjnym – czyli poprzez opowiadania – sposób przekazuje sedno przesłania chrześcijańskiego. Co ważne, tradycyjne tytuły czterech Ewangelii brzmią nie tak, jak tradycyjnie nazywano w starożytności księgi

– czyli nie jest to „Ewangelia Marka” itp., ale dodany jest przyimek *kata* – „według”. Podkreśla to przeświadczenie o tym, że jest jedna Ewangelia, której treścią jest Jezus Chrystus, choć są różne sposoby przekazania i wystawienia jej.

W czterech Ewangeliach kluczowym pojęciem będzie Królestwo Boże, które oznacza doświadczenie Bożej obecności, Bożego działania, powiązane ściśle z osobą Jezusa Chrystusa. To w nim zawarte jest pawłowe pojęcie Bożej sprawiedliwości. W centrum czte-

rech Ewangelii stoi przeświadczenie, że w śmierci krzyżowej Jezusa z Nazaretu i jego zmartwychwstaniu wypełniła się rola Mesjasza, który raz na zawsze zmienia sytuację człowieka przed Bogiem. Całość narracji czterech Ewangelii prowadzi do opowiadania o tych właśnie kluczowych momentach. Pomimo różnic w sposobie przekazywania i przytaczanych opowieści, sednem jest przesłanie o zbawczym znaczeniu krzyżowej śmierci Jezusa i jego zmartwychwstania dla wszystkich, którzy przyjmą je wiarą. W tym widać związek z pawłową Ewangelią z 1 Kor 15, ujętą w krótkie wyznanie wiary.

Ewangelie kanoniczne wymagają jednak czytania ich jako całości, a tak łatwo stają się zbiorem odcinanych od siebie fragmentów, z których wyciąga się absolutne i zbyt daleko idące wnioski. Zwłaszcza Ewangelia Mateusza z surowymi nakazami z tzw. Kazania na Górze (Mt 5-7) nie może być odrywana od przesłania z tej samej Ewangelii o uwalniającej

mocy śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa.

Narracje jako forma przekazu w Ewangeliach mają niezwykłą moc i pozwalają czytelnikowi/słuchaczowi poczuć się ich częścią. Jedna z moich nauczycielek rekolekcji mówiła, że mamy „zamieszkać w Ewangeliach”, czyli ich opowieści o tym, kim jest Jezus, mają stać się częścią nas. W ten sposób stają się przestrzenią spotkania z żywym Bogiem, przeżyciem słów Jezusa Chrystusa jako odniesionych do mnie i do mojego życia.

4. Rola i funkcja

W Dziejach Apostolskich pojawia się funkcja „ewangelistów”, do których zalicza się m.in. Filip (Dz 21,8) – jeden z tzw. grupy „siedmiu”, nie do końca poprawnie nazywanych diakonami (Dz 6,1-7 tak nie nazywają tej grupy). Była to jedna z wielu funkcji w pierwotnym Kościele, gdy znane nam określenia prezbiter, biskup, diakon były bardzo różnorodnie rozumiane i definiowane, w zależności od kontekstu lokalnego Ko-

ścioła. Funkcja ewangelistów pojawia się zaledwie kilka razy i nie jest precyzyjnie zdefiniowana (Dz 21,8; Ef 4,11; 2 Tm 4,5), choć można w dużym uproszczeniu zdefiniować ją jako dar głoszenia

bitwie itp. W kontekście chrześcijańskim staje się terminem technicznym na określenie przekazywania dobrej wiadomości o Jezusie Chrystusie, czyli Ewangelii, bo przecież to On stanowi jej treść.

5. Luterńska perspektywa

Jak już podkreślono, pawłowa Ewangelia jest punktem wyjścia luterńskiej lektury Biblii. Ewangelia czystego

budzącego wiarę – tak przynajmniej wynika z przykładu Filipa.

Grecki czasownik *euangelidzomai* z kolei napotykamy przede wszystkim w dwutomowym dziele Łukasza – w Ewangelii Łukasza i Dziejach Apostolskich, oraz w listach pawłowych – Rzymian, Galacjan, Koryntian. Oznaczał on pierwotnie w języku greckim przyniesienie, przekazanie dobrej wiadomości jak o zwycięstwie w

daru, czystej łaski, przyjmowanej przez wiarę, z zaufaniem Jezusowi Chrystusowi stanowi perspektywę, z jakiej czyta się całą Biblię. Oczywiście właściwe jej odczytanie wymaga potraktowanie na poważnie całości Biblii, zarówno części łatwiejszych do powiązania z nią, jak i trudniejszych.

Pozostaje jeszcze pytanie o to, skąd bierze się tak wiele napięć pomiędzy wyznaniem odwołującym

cymi się do Ewangelii, które ukuły jednak odmienne przymiotniki – ewangelikalnymi i ewangelicznymi. Otóż spór toczy się zasadniczo o to, jak dalece należy odciąć się od zastanej tradycji Kościoła Powszechnego (luteranie pozostawiają to, co jest do pogodzenia z Pismem i mu nie przeczy) i jak

znań ewangelikalnych i ewangelicznych, choć znajdziemy nawiązanie do Lutra, to jego i innych głównych reformatorów projekt z XVI-wieku będzie uznany za zbyt niekonsekwentny i niedostateczny radykalny. Stąd główne dyskusje toczą się wokół chrztu, formy przeżywania nabożeństwa,

radykalnie należy realizować projekt powrotu do idealnej wspólnoty prazboru jerozolimskiego i antiocheńskiego (dwa główne centra chrześcijańskie w Dz). Stąd w opowieściach o powstaniu wy-

ekstacyjnej duchowości, dyscypliny w zborze, określonej formy przeżycia nawrócenia i kongregacyjnej struktury Kościoła (niezależności zborów i luźnego powiązania ich ze sobą).

Tradycja Kościoła Powszechnego jest nierzadko traktowana w tych nurtach z podejrzliwością, jak np. tradycyjne formuły liturgiczne czy porządki perykop kazalnych – wyznaczone teksty kazań na rok kościelny, które sięgają jednak starożytnych synagog i praktyk pierwszego Kościoła. Luteranom bliski będzie sceptycyzm co do możliwości odtworzenia ideału pierwotnego zboru i ostrożność co do projektów radykalnej zmiany stosunków społecznych, może czasami nawet zbyt przesadna ostrożność. W centrum będzie jednak Ewangelia, która ma dokonywać w pierwszym rzędzie przemiany wewnętrznej człowieka, artykułując się na różne sposoby w różnych kontekstach kulturowych i tradycjach wyznawania wiary Kościoła Powszechnego. Dla luteran charakterystyczne będzie trzymanie się litery Bożych obietnic i Ewangelii wiarą – w głoszeniu, składanym świadectwie i w Sakramentach, najczęściej unikając ekstatycznych form przeżywania pobożności i poszukiwań tego, co nadnaturalne.

Wspólnym przekonaniem jest natomiast nacisk położony na to, że każda osoba wierząca ma poznawać Ewangelię ze źródła – Pisma Świętego Starego i Nowego Testamentu, praktykować modlitwę, utrzymywać więzi ze wspólnotą wiary, uczyć się żyć miłością na co dzień.

Oczywistym jest także fakt, iż w rodzinie wyznań protestanckich wszyscy wciąż uczymy się jak szanować odmienne sposoby wyznawania wiary w Jezusa Chrystusa, tego, jak być ze sobą w twórczej, choć pełnej szacunku niezgodzie co do szczegółów i praktyk, i jak nie odmawiać sobie prawa bycia częścią Kościoła Powszechnego. Czasami najszybciej uczymy się tego w przestrzeniach, gdzie najpierw wspólnie działamy dla dobra innych ludzi.

ks. dr Grzegorz Olek

O tym, co za nami

Zjazd BPGA

3 czerwca w Mikołajkach na Mazurach odbył się 158. Walny Zjazd Bratniej Pomocy Gustawa Adolfa. Jak co roku po zbiórce funduszy na rzecz pomocy parafiom w przeprowadzanych remontach kościołów i budynków parafialnych. W tym roku w kościele zebrano 319 273,20 zł. Wniosek naszej Parafii został rozpatrzony pozytywnie i na remont instalacji elektrycznej w Centrum Diakonii i Dialogu otrzymaliśmy 15.000,00 zł

Geneza Bratniej Pomocy sięga XVII wieku. Wówczas to szwedzki król, Gustaw Adolf pośpieszył ewangelikom z pomocą w wojnie z obozem katolickim, wywalczając im wolność religijną, choć sam zginął w bitwie w 1632 roku. W dwusetną rocznicę tej bitwy postanowiono na miejscu wal-

ki ufundować królowi pomnik. Należano tyle pieniędzy, że jeszcze pewna część pozostała po zapłaceniu wszystkich rachunków związanych z postawieniem pomnika. Wtedy to lipski duchowny, ks. prof. Grossman podjął testament króla Gustawa Ad-

olfa, aby wspomóc tymi pieniędzmi ewangelicką diasporę.

W ten sposób powstała Fundacja pod nazwą Związek Gustawa Adolfa, który obecnie w Lipsku funkcjonuje pod nazwą Dzieła Gustawa Adolfa (Gustav-Adolf-Werk), a w Polsce – Bratnia Pomoc imienia Gustawa Adolfa.

Chrzest

W niedzielę 6. czerwca podczas nabożeństwa odbyła się uroczystość Chrztu Huberta Niedzielskiego. W społeczności całej naszej Parafii z rodzicami, chrzestnymi i zgromadzoną rodziną Huberta przeżywaliśmy tę uroczystość dziękując Bogu za to, że w sakramencie zawiera przymierze ze swoim dzieckiem i w ten sposób otwiera przed nim drogę do zbawienia. Rodzicom i chrzestnym życzymy siły i determinacji w wychowaniu swojego dziecka w wierze i miłości do Boga i bliźnich.

Muzyczne wieczory

Kolejny z koncertów w ramach cyklu Muzyczne wieczory w kościele ewan-

gelickim był pierwszym koncertem organowym po gruntownym remon-

cie instrumentu. Koncert w wykonaniu Zbigniewa Gacha zgromadził liczną publiczność, która wsłuchiwała się m.in. w utwory J.S. Bacha, F. Mendelszona-Bartholdiego, czy M. Sawy. Cykl koncertów pn. Muzyczne wieczory w kościele ewangelickim jest projektem Parafii dofinansowanym przez Miasto Słupsk.

Nabożeństwo konfirmandów

Zgodnie z przyjętą w naszej Parafii formą konfirmacji, po dwuletnim cyklu przygotowania do konfirmacji i zdaniu pisemnego egzaminu końcowego, w niedzielę przed konfirmacją (13.06) aktywnie współtworzą nabożeństwo poprzez czytanie tekstów biblijnych i poprowadzenie modlitwy podczas nabożeństwa. Podczas zajęć przed konfirmacją młodzież przygotowała także dla Parafii świecę z

imionami, datą konfirmacji i aplikacją o charakterze chrzestnym. Świeca została przekazana i po raz pierwszy zapalona podczas konfirmacji Weroniki Maciejewskiej, Mateusza Dębowskiego, Karola Tandka. Kolejne razy będzie zapalana przy okazji sprawowania sakramentu Chrztu Świętego.

Poświęcenie lapidarium

Przy drodze krajowej nr 208 w Sierakowie Słupskim z inicjatywy mieszkańców wsi i przy wsparciu wójta gminy Kobylnica Leszka Kulińskiego zostało utworzone i 18 czerwca poświęcone lapidarium. W uroczystości oprócz władz samorządowych, przedstawiciele mniejszości niemieckiej oraz ziomkostwa udział

wzięli duchowni parafii rzymskokatolickiej w Kobylnicy ks. Marek Konkół oraz ewangelicko-augsburskiej w Słupsku ks. Wojciech Froehlich, który dokonał aktu poświęcenia lapidarium.

Wyborcza sesja Synodu Diecezji Pomorsko-Wlkp.

Synod diecezji pomorsko-wielkopolskiej wybrał bpa Marcina Hintza na drugą kadencję posługi biskupa diecezjalnego. Część wyborczą prowadził bp Jerzy Samiec. Bp Marcin Hintz był jedynym kandydatem. Użył 31 głosów na 39 głoszą-

cych synodałów. Pierwsza kadencja (10 lat) zwierzchnika tej diecezji kończyła się 19 lutego 2021 roku. Ze względu na pandemię wybory zostały przesunięte. Synod wyborczy odbył się w Bydgoszczy 19 czerwca 2021 roku.

Biskup Marcin Hintz ma 53 lata. Pochodzi z Warszawy. Ukończył teo-

logię ewangelicką na Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej oraz filozofię na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1991 pracuje w Katedrze Teologii Systematycznej Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej. W 1995 został ordynowany na duchownego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. W latach 1995–1998 pracował jako wikariusz w Żyrardowie, następnie był ewangelickim kapelanem wojskowym i dziekanem Nadwiślańskich Jednostek Wojskowych MSWiA (1998–2001). W latach 2000–2011 był proboszczem parafii w Częstochowie. Od 28 listopada 2010 roku proboszcz parafii w Sopocie. W 2001 obronił doktorat na Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej, a w 2008 uzyskał habilitację. W tym samym roku został profesorem nadzwyczajnym i kierownikiem Katedry Teologii Systematycznej. Jest autorem wielu artykułów naukowych z zakresu teologii, etyki ewangelickiej i ekumenizmu. W dniu 4 grudnia 2010 Synod diecezjalny wybrał ks. Marcina Hintza na urząd Biskupa Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej. Konsekracja i introdukcja odbyła się 19 lutego 2011 roku w kościele Zbawiciela w Sopocie. Konsekratorem był

zwierzchnik Kościoła bp Jerzy Samiec. Bp Marcin Hintz jest żonaty, ma córkę.

Konfirmacja

W 3. niedzielę po Trójcy Św. 20 czerwca odbyła się w naszej Parafii konfirmacja, do której przystąpiły 3 osoby - Weronika Maciejewska, Mateusz Dębowski oraz Karol Tandek. Ci młodzi ludzie, po dwuletnim cyklu przygotowania stanęli przed Bożym ołtarzem, aby świadomie wyznać swoją wiarę, złożyć ślubowanie zachowania wierności Bogu i Kościoło-

wi Ewangelicko-Augsburskiemu i po raz pierwszy przystąpić do sakramentu Komunii Świętej. W trakcie nabożeństwa konfirmanci podziękowali rodzicom, rodzicom chrzestnym i nauczycielom, jak również duchownym za wychowanie w wierze i opiekę duszpasterską. W trakcie podziękowań konfirmanci przekazali Parafii także własnoręcznie przygotowaną świecę. Niech dobry Bóg błogosławi naszym konfirmantom w trwaniu w wierze i trwaniu przy Chrystusie, który jest Głową Kościoła, do którego należymy.

Pogrzeb śp. Janiny Pawluk

19 czerwca zmarła śp. Janina Pawluk z d. Judaszke, członkini filiału w Gardnie Wielkiej. Jej pogrzeb odbył się 24 czerwca br. w kościele w Gardnie Wielkiej i na miejscowym cmentarzu.

Sprzątanie na Traugutta

W związku ze zbliżającym się remontem Centrum Diakonii i Dialogu przy ul. Traugutta 16 nastąpiła konieczność uprzątnięcia pomieszczeń z mebli i urządzeń oraz zabezpieczenia ich przed ewentualnym uszkodzeniem podczas prac remontowych. Na apel o pomoc w pracach porządkowych odpowiedziało łącznie 12 osób, które w dwa dni 22 i 25 czerwca uporały się z zadaniem. Za wysiłek i zaangażowanie serdecznie dziękujemy. Roboty budowlane rozpoczną się na początku lipca br. Ofiary na realizację

projektu można przekazywać na specjalne konto parafialne, na którym gromadzone są środki na ten cel: **41160014621816836860000004**
Dziękujemy!

Zakończenie Roku Szkolnego

25 czerwca zabrzmiał przysłowiowy „ostatni dzwonek” roku szkolnego 2020/2021. Zgodnie ze zwyczajem podczas nabożeństwa (27.06) w modlitwie dziękowaliśmy za miniony, pandemiczny, rok szkolny. Uczniowie otrzymali drobne upominki w tym odblaskowe aniołki z tekstem Psalmu 91,11 *Albowiem aniołom swoim polecił, aby cię strzegli na wszystkich drogach twoich.* Wszystkim uczniom i nauczycielom życzymy Bożej ochrony i opieki na okres wakacji. Nabożeństwie na zakończenie roku szkolnego towarzyszyła wystawa prac uczniów nt. Uroki Bożego stworzenia. Wysta-

wę można oglądać w kościele przez kilka miesięcy. Kolejny rok szkolny rozpocznie się nabożeństwem inau-

na egzaminy dyplomowe przestrzeni kościoła oraz nasze organy. W minio-

nach latach dyplomanci prezentowali swoje umiejętności na różnych instrumentach, w tym na organach oraz z dyrygowania. W tym roku (29.06) na egzaminach królowała muzyka chórowa, dyplomanci bronili prace dyplomowe z dyrygowania. Na początku koncertu pani prof. Monika Zytke przekazała proboszczowi w prezencie

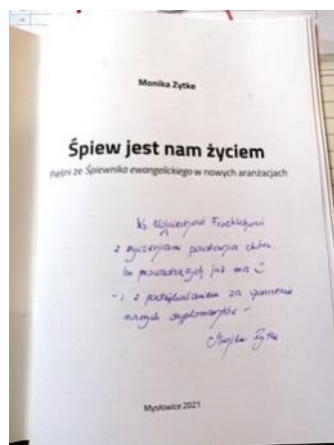

guracyjnym 5 września 2021 roku.

Koncert Studentów AP

Od kilku lat nasza parafia współpracuje z Akademią Pomorską używając

nowe opracowania 20 pieśni ze Śpiewnika Ewangelickiego na chór mieszany.

Humor z befką

Do cadyka przychodzi zmartwiony Żyd. „Rabbi, mam fermę kur i połowa z nich mi padła!” „A czym ty je karmisz?” „Owsem.” - „To nie jest dobrze. Musisz je karmić pszenicą.” Po dwóch dniach. „Rabbi, znowu padło mi 20 kurczaków!” „A czym ty je poisz?” „Piją wodę ze studni.” „Oj to niedobrze, musisz dawać im przegotowaną wodę.” Po tygodniu. „Rabbi, ale mi znowu padło 50 sztuk! Twoje rady nic nie pomogły...” Na to cadyk z uśmiechem: „Posłuchaj mój przyjacielu. Ja mam jeszcze wiele dobrych rad, ale czy ty masz jeszcze dosyć kurczaków?”

Opracował ks. W. Froehlich

W 2. połowie stycznia 2023 roku planujemy zorganizowanie ewangelickiej pielgrzymki do Izraela. Jeśli jesteś zainteresowana/y wzięciem udziału w takim przedsięwzięciu to zapraszamy do kontaktu pod numerem 605 556 749.

ONLINE
TYDZIEŃ EWANGELIZACYJNY
DZIEŃCIELÓW 4-11 LIPCA
YOUTUBE TYDZIEŃ EWANGELIZACYJNY
FACEBOOK CENTRUM MISJI

TED 2021

ODPUŚĆ

Wykłady o 10.00

od poniedziałku do soboty

ks. dr Grzegorz Olek

5.07: **Kocham cię z całych moich wnętrzności!**

Gdzie mieszkają biblijne uczucia i jak się ma serce do rozumu?

6.07: **I daruj nam nasze długie**

Jaki jest prawdziwy obraz grzechu i wykroczeń?

7.07: **Kochaj sąsiada jak siebie samego**

Dlaczego tak trudno jest być łaskawym dla swoich sąsiadów, zwłaszcza gdy ma się wspólną historię krzywd i zranień?

ks. Timothy Hinrichs

8.07: **Czy to jest próba? – o rzeczywistości cierpienia**

Czy cierpienie jest powiązane z naszym postępowaniem?

9.07: **Jakim jesteś przyjacielem? – o udzielaniu wsparcia w cierpieniu**

Czy są właściwe sposoby niesienia pomocy cierpiącym?

10.07: **Gdzie jesteś, Boże?! – o Bożej obecności w ludzkim cierpieniu**

Jakiego rodzaju uzdrowienia możemy oczekiwać, gdy cierpimy?

Dyżury duszpasterskie przez 8 dni

18.00-20.00 i 21.30-23.30:

tel. 509 398 530 i 509 398 505

rozmowa@cme.org.pl

zapraszamy!

Webinaria o 12.00 i 13.30

od niedzieli do niedzieli

4.07

12.00: **W poszukiwaniu odpuszczenia**, dr hab. Jerzy Sojka

13.30: **Szczepienia ochronne**, lek. med. Adrian Kotas

5.07

12.00: **Zło nie jest banalne**, Paweł Łukasz Nowakowski

13.30: **Przykład Izraela cz. 1**, pastor Kazimierz Barczuk

6.07

12.00: **Protestantyzm ewangelikalny**, prof. Tadeusz Jacek Zieliński

13.30: **Przykład Izraela cz. 2**, pastor Kazimierz Barczuk

7.07

12.00: **Wstyd i poczucie winy**, Roman Fenger

13.30: **Krzyż Chrystusa – absurd i nadzieja**, dr Mateusz Jakubowski

Spotkania ewangelizacyjne o 20.00

od niedzieli do niedzieli

Stuart McAllister

4.07: **Idź i... zadawaj pytania**

Czy Ewangelia zawiera unikalną odpowiedź na pytania

po co żyjemy i dokąd zmierzamy?

5.07: **Idź i... pragnij dobra**

Czy potrafimy żyć wyłącznie swoimi uczuciami, apetytami, tęsknotami?

6.07: **Idź i... bądź szczęśliwy, szczęśliwy**

Czy Chrystus może wkroczyć w mrok naszych niepowodzeń, niespełnienia i odrzucenia?

7.07: **Idź i... miej nadzieję**

Dlaczego nierzadko złym ludziom wiedzie się dobrze, a dobrzy doświadczają zła?

8.07: **Idź i... szukaj sprawiedliwości**

Czy skutecznym lekarstwem na bezprawie, dyskryminację i krzywdę może być dar Bożej łaski?

9.07: **Idź i... przebacжай, kochaj!**

Jakiej mocy potrzebujemy, żeby codziennie przebaczać i kochać, jak Chrystus?

10.07: **Idź i... mierz się ze sobą**

W czym można upatrywać nadziei i uwolnienia, gdy czujemy się rozczarowani sobą, a nawet odczuwamy wstręt do samych siebie?

11.07: **Idź i... żyj wiecznie**

Co może przynieść nam spełnienie, dać poczucie wartości, a nie tylko chwilową przyjemność i świadomość, że nic nie zaspokoï na dłuższą naszą pragnień i oczekiwań?

8.07

12.00: **Role w małżeństwie**, Aniela i ks. Bogdan Wawrzeczkowie

13.30: **Zmartwychwstanie Chrystusa**, dr Mateusz Jakubowski

9.07

12.00: **Odpuść sobie zamienniki cz. 1**, dr hab. Piotr Lorek

13.30: **Emocje pierwotne**, Alina Lorek

10.07

12.00: **Kochaj siebie, łatwo powiedzieć!**, Alina Lorek

13.30: **Odpuść sobie zamienniki cz. 2**, dr hab. Piotr Lorek

11.07

12.00: **Droga do dojrzałości**, Urszula Broda

13.30: **Dziedziczenie wiary**, Kornelia Heczko

www.cme.org.pl
www.te.cme.org.pl
cme@cme.org.pl

Centrum Misji i Ewangelizacji
Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego

wieczory muzyczne
w kościele ewangelickim

RECITAL
WOKALNO-ORGANOWY

Małgorzata Lasota – sopran
Mariusz Rys – organy

SŁUPSK
ul. Słowackiego 40
środa, 14 lipca 2021
godz. 19.30

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY ZŁOŻONE NA RZECZ PARAFII! ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna rok imię i nazwisko (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

25160014621816836860000001

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej. Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej ZASADY OGÓLNE

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić **co najmniej 1%** jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PRZYKŁADOWE, MINIMALNE KWOTY SKŁADKI PARAFIALNEJ W ZALEŻNOŚCI OD DOCHODU DANEJ OSOBY

Dochód miesięczny	Składka miesięczna	Składka roczna
1 000,00 zł	10,00 zł	120,00 zł
1 300,00 zł	13,00 zł	156,00 zł
1 600,00 zł	16,00 zł	192,00 zł
2 000,00 zł	20,00 zł	240,00 zł
2 500,00 zł	25,00 zł	300,00 zł
3 000,00 zł	30,00 zł	360,00 zł
3 500,00 zł	35,00 zł	420,00 zł
4 000,00 zł	40,00 zł	480,00 zł
4 500,00 zł	45,00 zł	540,00 zł
5 000,00 zł	50,00 zł	600,00 zł
5 500,00 zł	55,00 zł	660,00 zł
6 000,00 zł	60,00 zł	720,00 zł
6 500,00 zł	65,00 zł	780,00 zł
7 000,00 zł	70,00 zł	840,00 zł
10 000,00 zł	100,00 zł	1 200,00 zł

KALENDARZ OFIAR OGÓLNOKOŚCIELNYCH

1. noworoczna na Fundusz Socjalny: 167,80
2. na Fundusz Stypendialny: 193,00
3. na Diakonię Polską: 160,00
4. na Fundusz Bratniej Pomocy im Gustawa Adolfa: 1150,00
5. na Domy Opieki (ofiara żniwna):
6. na Fundusz Ewangelizacyjno-Misyjny:
7. Fundusz na Diasporę:
8. Skarbonka Diakonijna: 532,00

PLAN NABOŻEŃSTW NA LIPIEC/SIERPIEŃ/WRZESIEŃ 2021

DZIEŃ	SŁUPSK D	SŁUPSK PL	LĘBORK	GARDNA/ GŁÓWCZYCE
04.07 5. po Trójcy Św.	9.30	10.30 		12.30
11.07 6. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	
18.07 7. po Trójcy Św.		16.30 		
25.07 8. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	
01.08 9. po Trójcy Św.		10.30 		
08.08 10. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	
15.08 11. po Trójcy Św.		10.30 		
22.08 12. po Trójcy Św.		10.30	8.30	
29.08 13. po Trójcy Św.		10.30 		
05.09 14. po Trójcy Św.	9.30	10.30 		12.30
12.09 15. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	
19.09 16. po Trójcy Św.		10.30 		
25.09 17. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	